

Inleiding en overdenking Thomasviering 18 mei 2014
ds. Arja Oude Kotte-de Boon

Inleiding op het thema 'Vergeving'

Gisteren..... een kop in dagblad Trouw:

' *Veel mensen zijn bezig met schuld, schaamte en vergeving* '

Het is dus een actueel thema waar we ons vanmorgen mee bezighouden.

Vergeving..... een beladen woord,
het klinkt wat zwaar,
Maar *vergeving* hoort bij *liefde*,
een woord waar we veel gemakkelijker mee overweg kunnen.
Vergeving is een wel-daad.
Waar geen vergeving is, daar lopen verhoudingen vast,
daar raken mensen geblokkeerd, daar sterft de liefde.

Vergeving brengt **vrijheid**,
er valt een last van je af;
vergeving brengt **vrede**,
de innerlijke rust van hervonden liefde;
vergeving brengt **vreugde**,
de relatie is hersteld.

In de bijbel wordt veel gesproken over *vergeving* '
Bekend is vooral de gelijkenis van de Verloren Zoon' - Lucas 15 : 11-32

Korte Overdenking

Er zitten twee kanten aan 'vergeven':
die van de dader en die van het slachtoffer.
Dat wordt heel duidelijk weergegeven in de gelijkenis.
Daar is de zoon
die een schuld op zich laadt tegenover zijn vader,
en om vergeving vraagt;
en daar is de vader die zijn zoon opwacht en hem vergeving schenkt. ,

Stel je eens voor, je bent als de zoon in de gelijkenis:
je staat bij iemand in de schuld.....
Wij kwetsen en bezeren allemaal mensen om ons heen,

Wij laden allemaal schuld op ons.
Schuld ontnemt je je vrijheid.
Het houdt je uit de slaap, maakt je depressief,
Het drukt als een last op je schouders.
Hoe gaan je daarmee om?
Wanneer je de moed kunt opbrengen om om vergeving te vragen,
dan kan dat een groot geschenk voor die ander zijn.
Want waar je laat merken dat je écht hebt doorvoeld
hoeveel pijn en verdriet je de ander hebt aangedaan,
daar is het voor die ander minder moeilijk om te vergeven,
tenminste wanneer deze zich niet verhard heeft,
en zichzelf niet heeft opgesloten in zijn of haar bitterheid.

Stel je nu eens in de plaats van de vader.....
Om te kunnen vergeven
moet je bereid zijn alle pijn en woede te doorleven en los te laten.
Het vraagt van je om boven jezelf uit te groeien,
om de ander te zien als een mens als jijzelf,
met gebreken en tekortkomingen.
Door de pijn heen van wat jou is aangedaan,
de ander weer toelaten in je leven.....
dat vraagt om grootmoedigheid.
Als dat lukt,
dan kan het zijn dat je de pijn kunt loslaten,
Het kan een bevrijding zijn
wanneer het gebeuren dat je zo kwetste
geen wezenlijke rol meer speelt in je leven,
noch in je denken, noch in je gevoel,

Maar wat.... als iemand jou diep heeft verwond en je nooit om vergeving vraagt?
Waar moet je dan heen met je bitterheid, je wrok en je verdriet?
Kun je vergeven, zonder dat er om vergeving gevraagd wordt?
Het kan, maar ik zeg het met heel veel schroom.....
want dat gaat maar niet zo
en het is helemaal niet vanzelfsprekend dat het gebeurt.
Het duurt veel langer voor je op je eentje verwerkt en losgelaten hebt.
Als de ander je nooit om vergeving vraagt,
dan is er dus geen herstel van de relatie mogelijk.
Dan kun je alleen maar hopen dat je zelf zover kunt komen
dat je de pijn, de woede en het verdriet helemaal leert loslaten,
Maar als je het kunt,
bevrijd je wel jezelf van een last die op je drukt.

En toch.....

Het kan gebeuren dat de pijn die je is aangedaan te groot is.....

Er zijn ervaringen in het leven die te zwaar zijn voor ons,
en die wijzelf, vanuit eigen kracht,
niet tot op de bodem toe kunnen doorleven en loslaten.

Dan leert de bijbel ons,

dat er een iemand is, de mens vol van liefde, mens naar Gods hart, Jezus,
die de nood van de wereld draagt en die gezegd heeft:

'Komt tot Mij als je vermoeid en belast bent, en Ik zal je rust geven.'

Dat is geen goedkope bijbeltaal,
maar een geheim waarvoor woorden tekort schieten,
waarvan slechts de stilte spreekt.

Amen.